

TEMA DEL DIA

Una selecció d'artistes de la zona i de fora

▶ **ENTRE LES OBRES QUE ES VAN PODER VEURE AHIR** hi havia noms reconeguts a escala internacional, com el moianès Marcel·lí Antúnez, però també artistes emergents «que estan començant i volem impulsar», segons explica Eudald Van der Pla. La mescla també va ser territorial, amb noms de Moia i el Moianès, i altres del país i també internacionals. De casa, a més d'Antúnez, hi havia Marina Berdalet, Ruben Milena, Esther Polo, i Katsue Kusami i Alex Añó, instal·lats fa dos anys al carrer de Sant Pere.

MIREIA ARSO

M.A.

M.A.

M.A.

M.A.

▶ **1** El moianès Marcel·lí Antúnez, una de les figures de l'art electrònic, va presentar «Ultraorbism». **2** Joan Gol va oferir una instal·lació dominada per un angoixant audiovisual. **3** El pintor Jordi Pagès va exposar el seu 'collage'. **4** Katsue Kusami i Alex Añó, que treballen amb vidre, van oferir càpsules i naus espacials. **5** Obra del banyoif Francesc Daranas

L'art contemporani irromp al Moia històric

▶ Centenars de visitants es passegen pels portals del carrer de Sant Sebastià, que per primera vegada acullen obres artístiques

Crònica

JOSEP SALLENY | MOIÀ

El carrer de Sant Sebastià de Moia va viure ahir la moguda més important des de la guerra dels Carlins, fa 176 anys. Almenys, això és el que pensava en veu alta un dels veïns d'aquest carrer, ric en història i en arquitectura, que ahir es va convertir en un centre cultural de primer ordre. Un jardí, una porxada, un celler, una antiga cort, cases senceres... Nombrosos espais van servir per acollir les exposicions d'art de 22 creadors contemporanis, així com nombroses actuacions musicals.

La proposta, agosarada, va deixar un molt bon gust de boca entre les entitats organitzadores, Ex Abrupto, Kal Vineter, Can Giravolt, Les Voltes de Sant Sebastià i l'Ajuntament. I és que va captivar tot tipus de públic. Interessat o no en art. Local o foraster. I, sobretot, va generar moltes complicacions entre els organitzadors, els artistes expositors i els veïns i propietaris de les cases. «Aquesta era la intenció: que els veïns fossin participants del festival i tinguessin relació amb els artistes. Per això, n'hem seleccionat tant de locals com també de nacionals i d'internacionals», explicava ahir Eudald Van der Pla, un dels promotors de la iniciativa, batejada amb el nom d'Ex Abrupto.

Entre els nombrosos portals històrics que acollien exposicions hi havia alguna mostra d'objectes i mobles antics, més habituals en aquest tipus d'espais. Però principalment s'hi va poder veure propostes d'art contemporani, transgressores, impacants, estimulants, que buscaven una emoció en l'espectador. Càpsules i naus espacials de vidre que fugien de la terra; una videoinstal·lació amb imatges angoixants en blanc i negre en una atmosfera tensa; textures de papers que deixaven entre-

MIREIA ARSO

Els visitants, tant moianesos com vinguts de fora, van poder gaudir d'exposicions a l'interior de les cases

MIREIA ARSO

El festival també va tenir actuacions musicals al carrer com aquesta, amb un dels intèrprets amb el cap cobert

veure la imatge d'una cadira; i fins i tot un penis erecte daurat, batejat com «La polla d'or», en honor de la llegenda de la cabra d'or de Moia.

Són només alguns dels elements que van generar més sorpresa entre els visitants, que també van poder contemplar nombrosos quadres d'art

contemporani, d'autors com Francesc Daranas, Jordi Pagès i Marina Berdalet, artista manresana que va exposar els seus dibuixos sobre ca-

pes successives de paper impregnat de vernís, en una obra que bateja com a *Pell morta*.

Un conjunt de propostes que la població de Moia, fins ara, estava poc acostumada d'acollir. «Aquí no hi ha el costum de celebrar diades d'art contemporani. La nostra missió és descentralitzar-lo de Barcelona i acostar-lo més a la Catalunya interior», explicava Van der Pla. «Per això, sí que ens interessava que vinguessin gent de fora a veure-ho, però volíem sobretot que ho poguéssim gaudir la gent del Moianès, que és el que realment ha succeït». La veritat és que la valoració és molt bona, no ens esperàvem aquesta rebuda tan massiva», va assegurar.

Entre les actuacions musicals hi havia les dels bagencs Celeste Alias i Txema Rico; el guitarrista Santi Careta, la moianesa Namina i l'Orquestra de Colluspina, i també propostes més experimentals com les de Primo Gabbiano i Visual Pal. Moltes van ser en petit format, amb nombrosos passis consecutius.

Però el festival, tot i estar centrat en l'art contemporani, no oblidava el marc on es trobava, i per això també va organitzar una visita guiada pel carrer de Sant Sebastià. L'historiador local Ramon Tarter va explicar a una seixantena de persones el passat d'alguns dels edificis més destacats, així com les transformacions que ha anat vivint el carrer al llarg de la seva història, que està datada des del 1571 i que inicialment era conegut com el Raval de Dalt. Alguns moianesos, els que no ho sabien, van descobrir, per exemple, que abans el vial no començava al lloc actual, a la carretera de l'Estany, sinó a la plaça de Sant Sebastià, la de l'Ajuntament.

El festival va deixar, en definitiva, una valoració molt bona entre els organitzadors, que, ara, no volen avançar si tindrà continuïtat. Ahir l'important era que tothom estigués content. L'any que ve? «Ara no és necessari pensar-hi», va dir Van der Pla.

Entrevista Jordi Du

REALITZADOR DE PROJECTES AUDIOVISUALS DE CASTELLTERÇOL. AHIR PRESENTAVA «OCTUBRE 00»

«Avui en dia hi ha la necessitat de consumir imatges massivament»

J. S. | MOIÀ

Aquest barceloní de 38 anys, nascut a Manresa i resident a Castellterçol, va jugar ahir amb els visitants de l'Ex Abrupto, que havien de pujar per una escala per poder veure què passava a l'interior fosc d'un cobert. De dins sortien sorolls molt forts que evocaven escenes de violència o de sexe, utilitzant música electrònica i tecno potent. La curiositat, per tant, estava servida. Però quan miraven a dins...

Què hi veu la gent?

La imatge que hi veuen és totalment diferent del reclam sonor que perceben des del carrer. És una imatge poètica, paisatgística, domèstica, senzilla, contemplativa... sense pressa, ni sense intenció. Es veu la boira, un plàstic volant, nens jugant de fons, uns peus...

Què pretén amb aquest contrast?

Mostrar la necessitat d'avui en dia de consumir massivament una imatge, de visualitzar la pròpia persona en imatges. Avui en dia s'actua molt així: «Jo no sóc jo, sinó tot el que penjo a Facebook i a Instagram... la imatge de la meua vida és més important que la meua experiència de la vida». La idea, doncs, és que quan tu no ets a l'escala, tens una sensació emocionant i excitant. En canvi, quan pugues a

MIREIA ARSO

Jordi Du convidava el públic a pujar una escala

l'escala, la sensació és molt neutra. És un instant teu, que pots quedar-te contemplant o no. L'objectiu és que la persona miri aquest espai, s'avorreixi ràpid, trobi un altre intentiu, torni a pujar a l'escala... i, a través d'aquest joc, entengui una mica que la calma en la mirada cap enfora o cap endins és molt important.

Com ha vist reaccionar els espectadors?

És molt bo perquè els nens se senten absolutament atrets pel joc. No entenen l'estímul sonor que senten, però quan puguen veuen una imatge bonica i els agrada. En canvi, en els adults, l'expectativa és molt més alta. Quan puguen i no veuen realment res excitant, no participen gaire del joc. Hi ha pocs adults que es quedin hipnotitzats per les imatges.

Entrevista Rubén Milena

ESCULTOR DE MOIÀ, CENTRAT EN GEOMETRIA ESTRUCTURAL

«D'una peça, en pots tenir 50.000 diferents segons com la posis»

J. S. | MOIÀ

És de Moia «de tota la vida», és molt jove (22 anys) però ja té molt clar que aposta per l'escultura i, més concretament, per peces geomètriques estructurals. Actualment, estudia grau superior d'arts aplicades a l'escultura, a Vic, on ja prepara el projecte final. Es defineix com a «treballador del ferro, la fusta, la pedra i el bronze» que es nodreix «de les estructures espacials trobades arreu». A l'Ex Abrupto, s'han pogut veure al mig del carrer de Sant Sebastià dues peces estructurals de ferro, penjades entre façana i façana.

Què representen?

Formen part d'una sèrie, que encara està en marxa, d'on han de sortir moltes més peces. Aquest quadrat de ferro, en aquest cas, el que fa és delimitar espais. Formar espais tancats dins d'uns mateixos espais. És una massa, però que està oberta, i que respira tota ella. Jo tinc una idea base de la peça, però, si la col·loques diferent, canvies el punt de vista, i pots arribar a aconseguir així 50.000 peces diferents.

Per tant, aquestes peces no tenen cap significat, sinó que busquen jugar amb els espais.

Exacte. Aquestes peces són purament estètiques. No tenen cap rerefons darrere, és sim-

MIREIA ARSO

Milena, davant de les peces que exposava

plement un joc de geometria estructural. **Havies fet fins ara exposicions a Moia?** No, a Moia és el primer cop. Però sí que ho havia fet a Vic, Manlleu, Torelló, Sant Hilari... Ara mateixestic centrat en això.

Quins referents tens per a les teves obres? Molta gent tracta la geometria i l'abstracció de la forma. Però jo bec sobretot de l'escola basca. M'agrada molt com treballen, amb la massa al buit. El buit és sobretot molt important en aquestes peces. Sobretot el fons: que es vegi un fons lliure, un fons homogeni.

Com valores que s'hagi organitzat un festival com aquest a Moia?

Molt bé, és molt bona idea. L'any passat ja es va fer una cosa semblant en un hostal.

SERVEI DE LLOGUER
ET LLOGUEM la màquina que necessites

STIHL®

Servei postvenda

C/JOAN XXIII, 8-10 08241 MANRESA
Tel. 93 873 14 40 Fax. 93 874 87 87

APARCAMENT AL MATEIX LOCAL

Professionals especialistes

MAQUINÀRIA LLIRÓ
www.maquinarialliro.cat

P